

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0450/2006

6.12.2006

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku „Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym” 2006/2231(INI)

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Frédérique Ries

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	13
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA.....	18
PROCEDURA.....	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku „Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym” (2006/2231(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną Księgę Komisji „Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym”(COM(2005)0637),
 - uwzględniając globalną strategię w sprawie żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia przyjętą w maju 2004 r. na 57. Światowym Zgromadzeniu na rzecz Zdrowia,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie zdrowia i odżywiania (2001/C 20 23.01),
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. zatrudnienia, polityki społecznej, zdrowia i konsumentów z dnia 3 czerwca 2005 r., pt. „Otyłość, odżywianie się i aktywność fizyczna”,
 - uwzględniając nieformalne spotkanie ministrów sportu UE, które odbyło się w dniach 19 - 20 września 2005 r., na którym prezydencja brytyjska wysunęła propozycję utworzenia grupy roboczej ds. sportu i zdrowia,
 - uwzględniając wezwanie naukowców ogłoszone podczas dziesiątego międzynarodowego kongresu w sprawie otyłości (ICO 2006), który odbył się w Sydney w dniach 3-8 września 2006 r.,
 - uwzględniając wnioski konferencji na szczycie Prezydencji Fińskiej, dotyczącej „zdrowia we wszystkich obszarach polityki”,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0450/2006),
- A. mając na uwadze, że ilość osób cierpiących na otyłość w Unii Europejskiej w znaczny sposób wzrosła przez ostatnie trzydzieści lat; oraz mając na uwadze, że tempo wzrostu tego zjawiska jest porównywalne do sytuacji, jaka miała miejsce w Stanach Zjednoczonych na początku lat dziewięćdziesiątych, a także fakt, że w Europie prawie 27% mężczyzn i 38% kobiet zalicza się do osób z nadwagą bądź otyłych,
- B. mając na uwadze, że rosnąca powszechna otyłość, zwłaszcza wśród dzieci, nie ogranicza się do krajów UE czy innych krajów bogatych, ale rośnie w sposób dramatyczny w wielu krajach rozwijających się;

- C. mając na uwadze, że otyłość dotyka także ponad pięć milionów dzieci w UE złożonej z 25 państw członkowskich oraz że liczba ta wzrasta w tempie alarmującym, jako że co roku przybywa blisko 300 000 nowych przypadków,
- D. mając na uwadze, że badania wykazały, że osoby niepełnosprawne są bardziej narażone na ryzyko otyłości spowodowanej licznymi czynnikami, w tym patofizjologicznymi zmianami w metabolizmie energii i budowie ciała, a także atrofią mięśni oraz brakiem aktywności fizycznej,
- E. uwzględniając, że pomimo, iż spożycie wysokoenergetycznych produktów żywnościowych wśród wielu grup ludności utrzymuje się na stałym poziomie od lat pięćdziesiątych; uwzględniając, że to zmiany stylu życia doprowadziły do spadku zarówno aktywności jak i pracy fizycznej i dlatego też zmniejszyło się zapotrzebowanie na energię, co spowodowało zachwianie się równowagi pomiędzy zapotrzebowaniem na energię a dostarczaniem jej do organizmu,
- F. mając na uwadze, że w wielu projektach i badaniach potwierdzono, że w gwałtownie rozwijającym się zjawisku otyłości można zauważyć tendencje wcześniej zaznaczających się różnic związanych z sytuacją społeczno-ekonomiczną ludzi otyłych oraz że zjawisko to częściej występuje w rodzinach pozbawionych wystarczających środków finansowych i° charakteryzujących się niskim stopniem wykształcenia,
- G. mając na uwadze, że przy opracowywaniu planu działania UE na rzecz promowania zdrowego stylu życia należy zwrócić baczną uwagę na poszczególne przyzwyczajenia żywieniowe i wzory konsumpcyjne istniejące w państwach członkowskich;
- H. mając na uwadze, że raport Światowej Organizacji Zdrowia o stanie zdrowia na świecie w 2005 r. wykazuje w sposób analityczny, że wśród siedmiu najważniejszych czynników ryzyka sprzyjających chorobie lub powodujących zgon, sześć (nadciśnienie, cholesterol, nadwaga, spożywanie niewystarczającej ilości owoców i warzyw, brak aktywności fizycznej i nadmierne spożycie alkoholu) jest związanych z dietą i ćwiczeniami fizycznymi, istotne jest zatem, by oddziaływać równocześnie na te czynniki warunkujące zapobieganie znaczącej liczbie zgonów i chorób,
- I. mając na uwadze, że za zdrową dietę należy uznać dietę o pewnych właściwościach ilościowych i jakościowych, takich jak zawartość energii zgodnie z indywidualnymi potrzebami i zawsze zgodnie z zasadami dietyki,
- J. mając na uwadze, że na mocy kompetencji przyznanych Unii w traktatach, ma ona do odegrania zasadniczą rolę w dziedzinie ochrony konsumentów, w zakresie zdrowej żywności i spożywania owoców i warzyw, jednakże w kwestii promowania aktywności fizycznej i sportu działania Wspólnoty mają charakter uzupełniający w stosunku do działań prowadzonych przez państwa członkowskie, europejskie regiony i miasta,
- K. mając na uwadze skutki społeczno-gospodarcze chorób związanych z problemami nadwagi, których koszty leczenia już teraz stanowią od 4 do 7% wszystkich wydatków na opiekę zdrowotną w państwach członkowskich; przy czym otyłość, wraz ze zwiększonym ryzykiem bezrobocia, przerwania pracy bądź też inwalidztwa, nie była nigdy przedmiotem szczególowej oceny naukowej,

- L. mając na uwadze, że większość państw członkowskich wdrożyła polityki mające na celu rozwiązywanie problemów związanych z otyłością i przyczyniające się do poprawienia stanu zdrowia obywateli – niektóre rządy opowiedziały się za środkami zakazującymi, niektóre zaś wybrały drogę metod służących zachęce,
- M. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie powzięły decyzję o ograniczeniu liczby automatycznych dystrybutorów, bądź też w ogóle ich wycofaniu ze środowiska szkolnego, uzasadniając swoje działanie wąską ofertą i małym wyborem napojów niskosłodzonych, owoców i warzyw oraz tzw. produktów dietetycznych,
- N. mając szczególnie na uwadze - uważane za pierwszy etap - dobrowolne zobowiązania podjęte niedawno przez, z jednej strony, europejskich producentów napojów bezalkoholowych, których celem jest ograniczenie oferty handlowej przeznaczanej dla dzieci poniżej dwunastego roku życia, ale równocześnie ułatwienie w szkołach dostępu do napojów bardziej zróżnicowanych, a z drugiej strony przez dwóch „gigantów” sektora barów szybkiej obsługi do wprowadzenia informacji o wartości odżywczej, które będą umieszczane na opakowaniach hamburgerów i frytek,
- O. przyjmuje z zainteresowaniem różnorodne inicjatywy promujące zdrowy sposób odżywiania, podejmowane przez wielu europejskich detalistów, obejmujące rozwijanie działów zdrowej żywności, umieszczanie łatwiejszych do zrozumienia informacji żywieniowych, a także kampanie promocyjne mające na celu podnoszenie stanu świadomości na temat korzyści płynących ze zdrowego sposobu odżywiania się i regularnego wysiłku fizycznego,
- P. mając na uwadze, że przedmiotowa zielona księga wpisuje się w ruch o zasięgu globalnym rozpoczęty na poziomie europejskim i mający na celu walkę z czynnikami najbardziej szkodliwymi dla zdrowia, w tym ze złymi nawykami żywieniowymi i brakiem aktywności fizycznej, które to czynniki, w połączeniu z paleniem tytoniu i nadmiernym spożywaniem alkoholu są źródłem chorób układu krążenia (stanowiących pierwszą przyczynę zgonów mężczyzn i kobiet w Unii Europejskiej), niektórych typów raka, chorób układu oddechowego, osteoporozy oraz cukrzycy typu 2 i powodują wzrost obciążenia krajowych systemów opieki zdrowotnej,
- Q. mając na uwadze przedstawione w dniu 11 września 2006 r. przez Komisję wyniki przeprowadzonej konsultacji publicznej, rozpoczętej zieloną księgą, i które wskazują na konieczność podjęcia przez Unię działań obejmujących różne polityki wspólnotowe i poświęcających szczególną uwagę dzieciom i młodzieży,
- R. mając na uwadze aktywną rolę, do której pełnienia Wspólnota jest powołana w ramach wspólnych polityk lub w ramach uzupełniania działań prowadzonych przez 25 państw członkowskich, takich jak: kampanie informacyjne i kampanie zachęcające do spożywania owoców i warzyw prowadzone w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, przyczyniające się do zwiększenia świadomości konsumentów na temat problemu otyłości, finansowanie projektów badawczych, edukacyjnych oraz sportowych i przyjmowanie nowego prawodawstwa lub jego przegląd, mające rzeczywisty wpływ na zdrowe żywienie obywateli UE.

Otyłość: priorytet polityczny?

1. przyjmuje z zadowoleniem zaangażowanie Komisji na rzecz zdrowego żywienia (pod względem ilościowym i jakościowym) i aktywności fizycznej oraz walkę z otyłością i głównymi chorobami wynikającymi z otyłości, uznawanymi od dziś za priorytet polityczny Unii Europejskiej i jej państw członkowskich;
2. przyznaje, że otyłość ma wieloczynnikowe podłoże i jako taka wymaga całościowego podejścia obejmującego wiele różnorodnych obszarów polityki;
3. stwierdza z przykrością, że pomimo mobilizacji wielu państw członkowskich, otyłość dotyka coraz większą liczbę osób, oraz że jeśli ta tendencja się utrzyma, konsekwencje w zakresie zdrowia publicznego, którym można by zapobiec za pomocą odpowiednich środków, będą nieprzewidywalne;
4. zaleca wszystkim państwom członkowskim, aby uznały oficjalnie otyłość za chorobę przewlekłą, co powinno umożliwić uniknięcie zjawiska publicznego potępienia osób otyłych i objęcie ich systemem ubezpieczenia zdrowotnego;
5. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie przez Europejską Konferencję Ministerialną Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w Istambule w dniach 15 - 17 listopada 2006 r. Karty Walki z Otyłością, podkreśla ustanowienie ambitnych ram działań w celu objęcia tej epidemii kontrolą i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do opracowania harmonogramu wdrażania i hierarchii działań w tych ramach;
6. w pełni popiera uruchomienie w marcu 2005 r. platformy działań UE w zakresie żywienia, aktywności fizycznej oraz zdrowia i z zadowoleniem przyjmuje metodę wybraną przez DG SANCO polegającą na prowadzeniu nieustannego dialogu z przedstawicielami sektora przemysłu, władzami państw członkowskich oraz organizacjami pozarządowymi;
7. przyjmuje z zadowoleniem dobrowolne zobowiązania już zgłoszone przez zainteresowane strony platformy; podkreśla konieczność zagwarantowania rzeczywistego monitorowania dobrowolnych zobowiązań podjętych w ramach platformy i wzywa Komisję do opracowania jasnych kryteriów oceny; zauważa, że wiarygodna ocena ma podstawowe znaczenie dla zagwarantowania właściwego pomiaru postępów oraz umożliwienia podejmowania przez UE przyszłych działań lub propozycji legislacyjnych tam, gdzie mogą one być konieczne; wzywa Komisję do corocznego przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu sprawozdań w sprawie osiągnięć platformy;
8. zwraca się do Komisji o prowadzenie ocen wpływu dotyczących poszczególnych projektów politycznych w celu określenia ich wpływu na zdrowie publiczne i cele związane z otyłością i odżywianiem; zaleca, aby ta „kontrola dotycząca zdrowia lub otyłości” miała miejsce zwłaszcza w obrębie wspólnej polityki rolnej, programów badawczych, polityki energetycznej, polityki dotyczącej reklamy i żywności;
9. zauważa, że o ile znaczna większość podmiotów jest obecnie zaangażowana w działania platformy, to jednak koncentrują się one na jednym aspekcie problemu otyłości - „dostarczaniu energii”; wzywa wobec tego podmioty związane z aspektem „wydatkowania energii”, takie jak producenci gier komputerowych, stowarzyszenia

sportowe i nadawców programów sportowych, do większego zaangażowania się w debatę i rozważenia kwestii podjęcia podobnych zobowiązań;

10. uznaje za krok w dobrym kierunku dominującą obecnie tendencję w różnych sektorach europejskiego przemysłu spożywczego, aby działać konkretnie na rzecz zmodyfikowania oferty handlowej przeznaczonej dla dzieci i na rzecz wprowadzenia znakowania żywności, zarówno na produktach do jedzenia, jak i do picia dla dzieci;
11. zachęca państwa członkowskie do zidentyfikowania opłacalnych możliwości tworzenia porozumień między służbą zdrowia i przemysłem, umożliwiających równocześnie lepsze zrozumienie pacjenta i kontrolowanie jego sposobu odżywiania, jak i zmniejszenie ciężaru ekonomicznego otyłości; jest zdania, że szczególną uwagę należy zwrócić na systemy przeznaczone do zaspokajania potrzeb społeczności znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ekonomiczno-społecznej;
12. Oczekuje, że Komisja przedstawi niezwłocznie konkretne środki w formie białej księgi w celu zmniejszenia liczby osób z nadwagą i otyłych najpóźniej od roku 2015;

Informowanie konsumenta, począwszy od dzieci

13. uważa, że polityka oparta na zapobieganiu i kontroli otyłości musi wpisywać się w egzystencję człowieka od jego poczęcia do starości; uważa ponadto, że szczególną uwagę należy przywiązywać do wieku dziecięcego, jako że jest to etap życia, na którym nabiera się większości nawyków żywieniowych;
14. zachęca państwa członkowskie do uznania, że edukacja w zakresie odżywiania się i zdrowia, rozpoczynająca się od najmłodszych lat, ma zasadnicze znaczenie w zapobieganiu nadwadze i otyłości;
15. uważa, że osoby zajmujące się profesjonalnie zdrowiem odgrywają istotną rolę w promowaniu korzyści zdrowotnych płynących z właściwej diety i regularnego wysiłku fizycznego oraz w wykrywaniu osób prezentujących podwyższone ryzyko, np. posiadających nadmiar tkanki tłuszczowej w okolicy brzucha, u których istnieje wyższe ryzyko zachorowania na cukrzycę typu 2, a w szczególności choroby układu krążenia, oraz osób o innych uwarunkowaniach medycznych;
16. przypomina, że szkoła jest miejscem, gdzie dzieci spędzają najwięcej czasu i że, wobec tego, jest niezwykle istotne, by środowisko szkolne, a zwłaszcza stołówki szkolne, sprzyjały rozwijaniu w dziecku świadomości smaku i promowaniu regularnego uprawiania aktywności fizycznej i zdrowego trybu życia, w szczególności, aby przeciwdziałać poświęcaniu coraz mniejszej ilości czasu na wychowanie fizyczne w szkołach w UE; w związku z tym wzywa Komisję do rozwijania mechanizmów promujących najlepsze praktyki w szkołach, w których zostaną uwzględnione najskuteczniejsze inicjatywy edukacji dzieci na temat zdrowego odżywiania się i zapewniające żywność o najwyższych standardach żywieniowych;
17. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły szkolnym stołówkom wystarczające środki umożliwiające serwowanie świeżych posiłków, przygotowywanych najlepiej z produktów pochodzących z rolnictwa ekologicznego lub regionalnego oraz do zachęcania dzieci do

korzystnych dla zdrowia przyzwyczajęń żywieniowych od najwcześniejszego wieku;

18. uważa, że powinno się zachęcać państwa członkowskie do zapewniania dzieciom wystarczającej ilości obiektów do uprawiania sportu i wysiłku fizycznego w szkołach; zachęca państwa członkowskie i ich władze lokalne do uwzględniania promowania zdrowego i aktywnego trybu życia w planowaniu lokalizacji szkół i umieszczaniu ich bliżej społeczności, którym mają służyć, co pozwoli dzieciom na odbywanie drogi do szkoły pieszo lub rowerem, a nie siedząc w samochodzie lub autobusie;
19. wzywa do szybkiego wypełnienia przez unijnych wytwórców napojów bezalkoholowych zobowiązań podjętych w przyjętym w dniu 20 grudnia 2005 r. ich kodeksie postępowania, szczególnie zobowiązania do ograniczenia działalności handlowej w szkołach podstawowych;
20. uważa, że dystrybutory automatyczne w gimnazjach i liceach, jeśli już zezwala się na ich instalowanie, powinny zawierać produkty odpowiadające normom zdrowego żywienia;
21. potępia częstotliwość i intensywność kampanii telewizyjnych reklamujących i promujących produkty żywnościowe przeznaczone wyłącznie dla dzieci, podkreślając, że takie praktyki handlowe nie sprzyjają nabywaniu zdrowych nawyków żywieniowych i że należy kierować takimi praktykami handlowymi na poziomie UE poprzez rewizję dyrektywy o telewizji bez granic; wzywa do szeroko zakrojonych kontroli UE w celu ograniczenia reklam telewizyjnych żywności o wysokiej zawartości tłuszczu, cukru i soli skierowanych do dzieci, w czasie, w którym większość z nich ogląda telewizję; co więcej uważa, że istnieją silne dowody na to, że reklamy telewizyjne wpływają na krótkotrwałe wzory zachowań konsumpcyjnych dzieci pomiędzy 2 a 11 rokiem życia; ale uważa, że pomimo wszystko to rodzice ponoszą ostatecznie indywidualną odpowiedzialność za podjęcie decyzji o zakupie; zauważa jednak, że badania wykazują, że większość rodziców opowiada się za wyraźnym ograniczeniem skierowanych do dzieci reklam niezdrowej żywności;
22. wzywa Komisję do wprowadzenia, w ramach platformy, dobrowolnych lub samoregulacyjnych zobowiązań w celu położenia kresu promowaniu produktów spożywczych o wysokiej zawartości tłuszczu, cukru i soli wśród dzieci, ale nalega, by Komisja wystąpiła z wnioskami legislacyjnymi, jeżeli samoregulacja nie spowoduje zmian;
23. wskazuje, że nowe formy reklamy skierowanej do dzieci, takie jak wiadomości tekstowe odbierane przez telefony komórkowe, gry on-line oraz sponsorowanie placów zabaw nie powinny być wykluczone z tego rodzaju rozważań;
24. uznaje za niezbędne w końcowym rozrachunku urzeczywistnienie nieoficjalnego porozumienia pomiędzy Komisją oraz przemysłem mediów europejskich, w wyniku którego wprowadzono by obowiązek dołączania przy produkcjach przeznaczonych dla dzieci na dowolnym nośniku medialnym (telewizja, kino, Internet, gry wideo) informacji o zdrowiu i rekreacji, co miałyby przyczyniać się do podniesienia poziomu świadomości europejskiej młodzieży, co do znaczenia sportu oraz spożywania owoców i warzyw dla utrzymania dobrego stanu zdrowia;

25. uznaje rolę Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w opracowywaniu porad i zaleceń dietetycznych;
26. jest zdania, że media (TV, radio, Internet) pozostają niezwykle użytecznym narzędziem pedagogicznym w uczeniu zdrowego żywienia oraz że za ich pomocą powinno się udzielać konsumentom praktycznych rad, które pozwoliłyby im znaleźć równowagę pomiędzy codziennym spożyciem kalorii i wydatkowaniem energii, ale że ostateczny wybór należy pozostawić konsumentom;
27. uznaje za ważny znak mające się wkrótce ukazać rozporządzenie dotyczące informacji żywieniowych i zdrowotnych na produktach żywieniowych, dzięki którym konsument będzie miał dostęp do wiarygodnej, prawdziwej i spójnej informacji o właściwościach odżywczych produktów żywnościowych, szczególnie tych o wysokiej zawartości cukru, soli i niektórych tłuszczów; zauważa, że wdrażanie takiego rozporządzenia powinno być prowadzone w sposób nadal zachęcający firmy produkujące wyroby spożywcze i napoje do innowacji i polepszania swoich produktów; uważa, że w kontekście tego rozporządzenia należy nadać wysoki priorytet ustaleniu profili żywieniowych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, z uwzględnieniem najnowszych dostępnych danych oraz że musi ono być przeprowadzone w ścisłej współpracy z organizacjami pozarządowymi konsumentów, a także przedsiębiorców sektora spożywczego, w tym detalistów.
28. zauważa rosnące zaniepokojenie opinii publicznej i naukowców z powodu wpływu sztucznych tłuszczów trans na zdrowie człowieka oraz odnotowuje działania niektórych władz krajowych (Kanada, Dania) i regionalnych (Nowy Jork) mające na celu usunięcie tłuszczów trans z diety człowieka; wzywa UE do działania na rzecz zmniejszenia spożycia tłuszczów trans;
29. uważa, że pilnie potrzebny jest przegląd dyrektywy Rady 90/496/WE z 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych¹, tak, aby zawrzeć w niej przynajmniej wymóg wskazywania obecności i ilości składników żywieniowych oraz rodzaju tłuszczu, w celu uproszczenia i harmonizacji prawodawstwa europejskiego, spełniając w ten sposób zalecenia przemysłu i stowarzyszeń konsumenckich;
30. uznaje za bardzo interesujące systemy znakowania żywności wprowadzone w niektórych państwach członkowskich przez firmy spożywcze, detalistów i organy publiczne, dążące do uproszczenia informacji o wartościach odżywczych produktu; uznaje wartość takich systemów znakowania żywności oraz oznakowań informujących o zdrowym wyborze, o ile konsumenci przychylnie odnoszą się do nich i o ile są one łatwe w użyciu; przypomina, że badania potwierdzają, iż systemy określające poziom składników żywieniowych za pomocą elementów objaśniających są najbardziej pomocne konsumentom przy wybieraniu zdrowszych produktów; wzywa Komisję do opracowania i wprowadzenia w oparciu o to doświadczenie i badania ogólnoeuropejskiego systemu umieszczania informacji żywieniowych z przodu opakowania oraz zauważa, że, aby informacja była spójna, należy do pewnego stopnia wprowadzić harmonizację uregulowań w tej dziedzinie oraz że takie informacje muszą być oparte na badaniach naukowych;

¹ Dz. U. L 276 z dn. 6.10.1990, str. 40. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 2003/120/EC EC (Dz. U. L 333 z dn. 20.12.2003, str. 51).

31. zauważa, że najlepszym narzędziem jest edukacja konsumentów, której nie można zastąpić uproszczonymi systemami, mogącymi nawet przynieść efekty odwrotne do celów, do jakich się dąży;

Włączenie żywienia i aktywności fizycznej do innych polityk wspólnotowych

32. wyraża przekonanie, że zmiana składu produktu jest skutecznym narzędziem prowadzącym do zmniejszenia spożycia tłuszczu, cukru i soli w naszej diecie oraz z zadowoleniem przyjmuje zmierzające w tym kierunku kroki podjęte przez kilku producentów i detalistów; zauważa, że dotychczas jedynie 5% całkowitych dobrowolnych zobowiązań podjętych w ramach platformy odnosi się do wytwarzania produktów; wzywa Komisję, państwa członkowskie i producentów, detalistów i świadczących usługi cateringowe do nasilenia wysiłków zmierzających do zagwarantowania, że producenci, detaliści i świadczący usługi cateringowe zmniejszą poziom tłuszczu, cukru i soli w wyrobach spożywczych; wzywa producentów do stosowania zmian składu produktu nie tylko do lansowania nowych, czasem droższych marek, ale do nadania priorytetu zmniejszaniu zawartości tłuszczu, cukru i soli w istniejących popularnych markach;
33. podkreśla znaczenie umożliwienia jednostkom dokonywania świadomych wyborów co do spożywanej żywności i ilości podejmowanego wysiłku fizycznego;
34. uważa za zasadniczą kwestię, by promocja zdrowej żywności i aktywności fizycznej stała się priorytetem politycznym nie tylko dla DG SANCO, ale także dla innych dyrekcji generalnych Komisji ds. rolnictwa, transportu, zatrudnienia, nauki, edukacji i sportu, które wdrażają polityki i programy wspólnotowe mające wpływ na zdrowe żywienie; wnosi do Komisji o przeprowadzenie ocen wpływu dotyczących poszczególnych wniosków politycznych w celu określenia ich wpływu na zdrowie publiczne i na cele w zakresie żywienia, w szczególności w kontekście wspólnej polityki rolnej;
35. przyjmuje z zadowoleniem wsparcie finansowe, udzielane w ramach niniejszego programu działań wspólnotowych, w dziedzinie zdrowia publicznego (2003-2008) oraz licznych projektów związanych z otyłością; uważa za istotne zwiększanie środków budżetowych na ten cel oraz położenie większego nacisku na promocję zdrowego trybu życia u dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych w kolejnym programie (2007-2013);
36. podkreśla, że kampanie informacyjne nie są najlepszym narzędziem, aby dotrzeć do grup ludzi znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej; uważa, że działania muszą być dostosowane do lokalnych potrzeb i realizowane blisko społeczności; należy również nawiązywać bezpośrednie kontakty, tak samo jak dążyć do współpracy między lokalnymi szkołami, przedszkolami, wszystkimi lekarzami internistami, pediatrami i lokalnymi ośrodkami służby zdrowia; wskazuje, że ocena takiej działalności jest kluczowa dla zrozumienia, czy przynosi ona pożądane efekty;
37. wzywa do wykorzystywania funduszy strukturalnych do inwestowania w infrastrukturę (np. ścieżki rowerowe) na obszarach o niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej, która ułatwiałaby aktywność fizyczną oraz bezpieczny transport, i zachęca równocześnie do promowania gier na świeżym powietrzu w bezpiecznej okolicy, wzywając jednocześnie państwa członkowskie, aby inwestowały w te cele;

38. wzywa Komisję, by w oparciu o partnerską współpracę z właściwymi ministrami państw członkowskich lub regionów wzięła udział w programach „Sport w szkole” organizowanych próbnie w wybranych szkołach;
39. zachęca Komisję do oceny stopnia w jakim złe odżywianie i brak aktywności ruchowej stanowią problem wśród osób starszych oraz do rozważenia dalszych kroków koniecznych do podjęcia w celu udzielenia pomocy w tym względzie tej ważnej, ale czasem pomijanej w społeczności grupie;
40. wzywa państwa członkowskie i pracodawców do zachęcania pracowników, zwłaszcza kobiet wykonujących monotonne czynności mogące prowadzić do przewlekłych chorób, do uczestnictwa w ćwiczeniach mających na celu utrzymanie w dobrej formie i do uprawiania sportu;
41. uznaje rolę pracodawców w promowaniu zdrowego stylu życia wśród ich pracowników; wskazuje, że zdrowie siły roboczej i, w konsekwencji, wydajność powinny stanowić część strategii przedsiębiorstw dotyczącej odpowiedzialności społecznej; oczekuje od niedawno utworzonego europejskiego sojuszu na rzecz odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw promowania wymian dobrych praktyk w tej dziedzinie;
42. zwraca uwagę na wyzwanie, rzucone przez świat nauki podczas dziesiątego międzynarodowego kongresu na temat otyłości, do wzmożenia badań, które pozwoliłyby lepiej zrozumieć zachodzące zależności między czynnikami genetycznymi i stylem życia, leżącymi u podstaw choroby;
43. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje pomoc finansową Wspólnoty udzieloną dziewięciu projektom wchodzącym w zakres priorytetu tematycznego „jakość i bezpieczeństwo żywności” w ramach szóstego ramowego programu badań i rozwoju, których celem jest opracowanie nowych sposobów walki z otyłością, poprzez skoncentrowanie się na przykład na konkretnym przedziale wiekowym lub też badanie zależności pomiędzy czynnikami genetycznymi, behawioralnymi a stanem sytości;
44. domaga się, aby w ramach siódmego ramowego programu badań i rozwoju walka z otyłością nie tylko opierała się na współpracy ponadnarodowej pomiędzy naukowcami z dziedzin dotyczących żywności, rolnictwa, biotechnologii, ale także by mogła stać się tematem badań prowadzonych w interesie ogólnym w ramach innych dyscyplin;
45. podkreśla znaczenie posiadania porównywalnego zespołu wskaźników dotyczących statusu zdrowotnego, w tym danych dotyczących żywienia, aktywności fizycznej i otyłości, zwłaszcza z podziałem na grupy wiekowe i warstwy społeczno-ekonomiczne;
46. jest zaniepokojony spadkiem spożycia owoców i warzyw w Europie, zauważalnym przede wszystkim w rodzinach znajdujących się w niepewnej sytuacji finansowej, a spowodowanym wysoką ceną produktów i zbyt mało rozpowszechnianymi informacjami na temat ich rzeczywistego znaczenia dla diety;
47. wzywa Komisję do zaproponowania ram politycznych i prawnych zapewniających najlepsze źródła substancji odżywczych i innych korzystnych składników żywieniowych, a także dających europejskim konsumentom wybór osiągnięcia i utrzymania optymalnego

sposobu odżywiania, najlepiej pasującego do ich stylu życia i zdrowia;

48. jest zaniepokojony informacjami o spadku w ostatnich dziesięcioleciach zawartości odżywczej owoców i warzyw produkowanych w Europie i wzywa Komisję oraz Radę do podjęcia w 2008 r. niezbędnych działań w ramach przeglądu Wspólnej Polityki Rolnej w celu uznania wartości odżywczej za ważne kryterium i do polepszenia jakości produkowanej żywności i zwiększenia zachęt do zdrowego odżywiania w ramach polityki rozwoju wiejskiego;
49. wzywa do większej spójności pomiędzy Wspólną Polityką Rolną a politykami dotyczącymi zdrowia wdrażanymi przez Unię Europejską; wzywa Komisję do przeprowadzania szczegółowej kontroli subsydiów europejskich otrzymywanych przez niektóre sektory przemysłu, które w żadnym wypadku nie powinny posłużyć do sfinansowania kampanii promocyjnej, w której w pozytywnym świetle przedstawiano by produkty wysokokaloryczne;
50. wzywa Komisję do zagwarantowania, że subsydia wspólnotowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu nie służą finansowaniu kampanii reklamowych produktów wysokokalorycznych;
51. uważa za konieczną reformę Wspólnej Organizacji Rynków Owoców i Warzyw, której celem byłoby między innymi zachęcanie do spożywania tego typu produktów żywnościowych o wysokich wartościach odżywczych. Jest przekonany, że polityka oparta na środkach zachęty (obniżenie cen, ulgi podatkowe, inne rodzaje subwencji) jest bardziej skuteczna niż system polegający na dodatkowym opodatkowaniu produktów kalorycznych („fat tax”), który jedynie wpłynąłby niekorzystnie na sytuację najbardziej ubogich gospodarstw domowych w Europie;
52. zwraca się do Światowej Organizacji Zdrowia o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu jej aktualnych refleksji nad otyłością ;
53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom krajowym państw członkowskich i krajów kandydujących oraz Międzynarodowej Organizacji Zdrowia.

UZASADNIENIE

„Zdrowe nawyki żywieniowe są jak książeczka oszczędnościowa, trzeba najpierw długo inwestować, aby w końcu mieć z tego zysk”

Simone Lemieux – Profesor Instytutu żywienia i żywności funkcjonalnej Uniwersytetu Laval-Québec – 2005 r.

Epidemia otyłości i nadwaga rozpowszechniające się wśród obywateli Unii Europejskiej kazały nam bić na alarm. Możemy przytoczyć przerażające liczby, które zostały zaczerpnięte z niezwykle pożytecznej opinii z inicjatywy własnej opracowanej w 2005 r. przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, który z kolei oparł się na sprawozdaniach dotyczących otyłości wydanych przez Światową Organizację Zdrowia i międzynarodowy zespół zadaniowy:

- w Unii 25 państw 14 milionów dzieci ma nadwagę, z czego 3 miliony cierpi na otyłość;
- w wielu krajach UE ponad połowa dorosłej ludności ma nadwagę, zaś od 20 do 30 % dorosłych zalicza się do kategorii otyłych;
- w Unii 25 państw liczba dzieci dotkniętych nadwagą i otyłością wzrasta o ponad 400 000 przypadków rocznie, a zatem problem ten dotyczy niemalże co czwartego dziecka;
- od 10 do 20% dzieci w Europie Północnej ma nadwagę, zaś w Europie Południowej, Wielkiej Brytanii i Irlandii odsetek ten wynosi od 20 do 35%;

Otyłość stała się więc rzeczywistością obecną na każdym kroku: na ulicy czy w kolejce do kina widzimy coraz więcej ludzi z widoczną nadwagą. Owa rzeczywistość jest tym bardziej niepokojąca, że coraz częściej problem ten dotyka dzieci i młodzież w Europie.

Oczywiście wciąż będą podnosiły się głosy przeciwko temu, co według niektórych jest jedynie obsesją wynikającą z nowych standardów estetycznych, a nie prawdziwą „chorobą cywilizacyjną” XXI wieku. Prawda jest taka, że otyłość (której nie należy mylić z nadwagą lub też puszystością), zresztą tak jak i anoreksja (nie mylmy jej też ze szczupłością czy też delikatną chudością), są to dwa ogromne problemy dotyczące zdrowia fizycznego.

Tym niemniej istnieją między nimi różnice, otyłość jest bardziej rozpowszechnionym zjawiskiem we wszystkich warstwach ludności, a jej występowanie łącone jest ze zwiększoną umieralnością w wyniku dolegliwości takich jak cukrzyca typu 2, nadciśnienie i choroby serca.

Przyjmujemy z zadowoleniem dyskusję, którą rozpoczęła Komisja Europejska wydając w grudniu 2005 r. zieloną księgę, której celem jest skłonienie nas do refleksji nad najlepszymi

środkami zwalczania otyłości poprzez promowanie zdrowego żywienia i codziennego uprawiania aktywności fizycznej.

Inicjatywa ta jest konsekwencją uruchomienia w marcu 2005 r. platformy działania UE w zakresie żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia, która pod patronatem DG SANCO gromadzi regularnie przedstawicieli sektora przemysłowego, władz lokalnych i organizacji pozarządowych.

Sprawozdawczyni przyjmuje więc z zadowoleniem otwartą i nowatorską metodę porozumienia, która w przyszłości pozwoli, taką ma nadzieję, wyznaczyć główne kierunki wspólnych działań prowadzonych na poziomie UE.

W odniesieniu do „aktywności fizycznej”, która stanowi połowę sukcesu (słynne 30 minut codziennej aktywności fizycznej zalecane przez wielu lekarzy), sprawozdawczyni pragnie od razu uściślić: edukacja i sport to dziedziny leżące przede wszystkim w kompetencji władz krajowych i regionalnych.

Prawdą jest, że w grudniu 2000 r. Rada Europejska w Nicei uznała wartość edukacyjną sportu oraz że rok 2004 ogłoszono europejskim rokiem wychowania poprzez sport, tym niemniej możliwości działania UE pozostają wciąż bardzo ograniczone.

Oczywiście pewne kierunki nadal należy zgłębiać: kampanie uświadamiające znaczenie aktywności fizycznej prowadzone w różnych mediach, partnerstwa tematyczne z 25 ministerstwami edukacji oraz EUPEA (Europejskim Stowarzyszeniem Nauczycieli Wychowania Fizycznego), a przede wszystkim uwzględnianie kwestii sportu w polityce regionalnej.

Należy także podkreślić spóźnioną odpowiedź władz publicznych na tę chorobę nowych czasów. Należy również uściślić, że w przeciwieństwie do niektórych stereotypów, otyłość nie dotyka jedynie państw uprzemysłowionych, ale także ludność na przykład Azji, Oceanii – z rekordowym wynikiem wśród Melanezyjczyków i Mikronezyjczyków – jak również ludność krajów basenu Morza Śródziemnego.

Komisja Europejska sfinansowała swój pierwszy projekt prewencyjny mający na celu walkę z otyłością w 1998 r. w partnerstwie z Uniwersytetem Kreteńskim. Na poziomie państw członkowskich Francja ma w tym zakresie największe zasługi przez uruchomienie pierwszego krajowego planu żywienia i zdrowia w 2000 r. W tym samym roku Rada przyjęła swoją pierwszą rezolucję w sprawie zdrowia i odżywiania się.

Od tego czasu w większości państw członkowskich podjęto kroki mające na celu promocję zdrowego żywienia i codziennej aktywności fizycznej od wczesnego dzieciństwa.

Jeśli chodzi o żywienie, państwa członkowskie skorzystały z drogi ustawodawczej, albo też z planów działań lub z obu tych środków jednocześnie. Wykorzystano także inne sposoby i zaproponowano cały wachlarz środków tj. inicjatywy, wytyczne a nawet zakazy.

Działania prowadzone na poziomie krajowym odnosiły się do różnych dziedzin, a mianowicie:

- znakowanie niektórych produktów żywnościowych (systemy „food signposting” wprowadzone w Wielkiej Brytanii, Finlandii i Szwecji),
- obecność lub też wycofanie automatycznych dystrybutorów napojów i żywności w niektórych szkołach (Francja, Wielka Brytania),
- reklama bezpośrednia skierowana do dzieci do 12 roku życia (ograniczona w Europie 25 państw członkowskich, a zabroniona jedynie w Szwecji),
- produkty żywnościowe oraz dodatki znajdujące się w daniach podawanych na szkolnych stołówkach (decyzja rządu łotewskiego wchodząca w życie w dniu 1 listopada 2006 r. zakazująca spożywania przez dzieci produktów żywnościowych i napojów zawierających sztuczne dodatki, substancje barwiące lub kofeinę),
- produkty wyprodukowane na bazie tłuszczów roślinnych nienasyconych lub margaryn i zawierające w dużej ilości kwasy tłuszczowe typu trans (Dania przyjęła w 2003 r. ustawę ograniczającą występowanie kwasów tłuszczowych typu trans)

Sprawozdawczyni nieprzypadkowo postanowiła przytoczyć kilka przykładów działań podjętych przez państwa członkowskie, wśród których wiele opiera się na zasadzie „zapobieganie-zakaz”. Ten nieprzypadkowy wybór pozwala sprawozdawczyni zwrócić uwagę na aktualne tendencje ustawodawcy, którego celem jest nadanie „silnego impulsu” w walce z otyłością poprzez środki opierające się, albo na zakazie stosowania niektórych dodatków do żywności albo na przestrzeganiu konsumenta przed produktami szczególnie kalorycznymi.

Sprawozdawca uważa ponadto, iż jest jeszcze zbyt wcześnie, by móc w sposób prowizoryczny lub definitywny ocenić te różne polityki krajowe, jako że większość z nich dopiero co została uruchomiona!

Jest to główna przyczyna, dla której nie proponuje ona rozszerzenia jednego z tych pięciu działań i zastosowania go na poziomie UE. Drugą przyczyną jest fakt, że składnia się raczej ku propozycjom otwartym i pozytywnym, pozostającymi w sprzeczności z logiką zakazów – logiką, która przynosi nikłe rezultaty, gdy chodzi o dzieci, jako że charakteryzują się one silną tendencją do łamania wszelkich zakazów.

Dlatego też filozofia stanowiąca podwalinę tego sprawozdania opiera się raczej na zachęcie, niż na zakazie spożywania niektórych produktów żywnościowych.

Sprawozdawczyni uważa również, że należy położyć kres poprawności politycznej prowadzącej do zaniechania działań. Czy w dzisiejszych czasach ktoś rzeczywiście może powiedzieć, że nie ma złych i dobrych produktów żywnościowych z punktu widzenia odżywczego?

Pragnie jasno stwierdzić, że według niej z całą pewnością istnieją produkty zdrowe i dietetyczne oraz wysokokaloryczne produkty oferujące „puste kalorie”. Do pierwszej z tych grup zalicza zwłaszcza owoce i warzywa, których spożycie drastycznie spada już od ponad

dziesięciu lat, a których pozytywny wpływ na zdrowie jest znany i które powinny stać się przedmiotem polityki zachęty ze strony Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o Wspólną Politykę Rolną, sprawozdawczyni podpisuje się pod licznymi opiniami krytycznymi odnośnie jej bezskuteczności. W swej aktualnej formie najlepsze jej dni już przeminęły, teraz należy podjąć głęboką jej reformę i odpowiedzieć na pytania producentów różnego rodzaju branż, jak również konsumentów, którzy poszukują żywności zdrowej i urozmaiconej, odpowiadającej ich potrzebom odżywczym.

Znając działania Wspólnej Organizacji Rynku Owoców i Warzyw, sprawozdawczyni zaleca wprowadzenie nowej europejskiej polityki, której głównym celem jest zachęcanie do spożywania tego typu dietetycznych produktów. Ponadto jest ona przekonana, że polityka oparta na środkach zachęty (obniżka cen, ulgi podatkowe, inne rodzaje pomocy) jest skuteczniejsza niż system oparty na dodatkowym opodatkowaniu produktów kalorycznych („fat tax”), który jedynie wpłynąłby niekorzystnie na sytuację najbiedniejszych europejskich gospodarstw domowych.

Wywieranie wpływu na różne polityki wspólnotowe i tworzenie między nimi synergii jest w opinii sprawozdawczyni środkiem najbardziej bezpośrednim, choć być może najtrudniejszym według niektórych podmiotów rynku, aby Europa mogła wnieść swoją wartość dodaną do walki o zmianę nawyków żywieniowych i – ogólnie ujmując – trybu życia.

Takie wielosektorowe podejście w prostej linii wywodzi się z przesłania, jakie zawarła Rada w rezolucji z 14 grudnia 2000 r., podkreślając w punkcie 12: „że wiele polityk wspólnotowych, a szczególnie polityki prowadzone w dziedzinie zdrowia publicznego, rolnictwa, rybołówstwa, nauki, transportu, ochrony konsumentów i rynku wewnętrznego, wywierają tak silny wpływ, że krajowe polityki dotyczące żywienia mogą być w pełni skuteczne tylko jeśli opracowując i wdrażając dane polityki wspólnotowe, weźmie się pod uwagę aspekty związane ze zdrowym żywieniem.”

Dlatego też wysunięto wiele konkretnych propozycji, które dotyczą różnych polityk, na które UE może oddziaływać. Na przykład:

- w ramach siódmego ramowego programu badań i rozwoju należy przewidzieć finansowanie tradycyjnych sektorów tj. żywienia, rolnictwa, biotechnologii, ale należy także promować badania nad innymi czynnikami, a więc finansować wspólne projekty łączące kilka dyscyplin (kwestie społeczno-ekonomiczne, zdrowie).
- w zakresie polityki audiowizualnej i ochrony konsumentów: sprawozdawczyni proponuje zawarcie nieoficjalnego porozumienia pomiędzy Komisją a przemysłem mediów europejskich, w wyniku którego wprowadzono by obowiązek dołączania przy produkcjach przeznaczonych dla dzieci na dowolnym nośniku medialnym (telewizja, kino, Internet, gry wideo) informacji o zdrowiu i rekreacji w celu przyczynienia się do podniesienia poziomu świadomości europejskiej młodzieży, co do znaczenia sportu oraz spożywania owoców i warzyw dla utrzymania dobrego stanu zdrowia;
- w dziedzinie edukacji i sportu: Komisja dysponuje środkami, w oparciu o partnerską współpracę z właściwymi ministerstwami państw członkowskich lub regionami, by rozpocząć

realizację programu „Sport w szkole” w próbnie wybranych szkołach oraz, aby na początku roku szkolnego, podarować uczniom każdej wybranej wcześniej szkoły torbę sportową z logo UE, zawierającą podstawowe wyposażenie (buty, spodenki, koszulka).

- w ramach funduszy strukturalnych: spójność ekonomiczna i społeczna UE jest głównym celem konstrukcji europejskiej. Biorąc pod uwagę powszechne występowanie otyłości wśród osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, najważniejsze jest promowanie zdrowego trybu życia zarówno wśród ludności żyjącej w miastach, jak i na wsi. Cele te zostały ujęte w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na nowy okres 2007-2013.

Podsumowując, walka z otyłością dopiero się rozpoczęła, teraz powinna stać się priorytetem politycznym wszystkich państw członkowskich, a także, przede wszystkim, Europy. Unia powinna odegrać główną rolę w dostosowywaniu polityk wspólnotowych do codziennych trosk swoich obywateli w zakresie zdrowia i ogólnie, jakości życia.

Zdrowe żywienie powinno stać się sposobem na życie, tak samo jak ćwiczenia fizyczne i zwalczanie palenia tytoniu, abyśmy mogli poprawić stan naszego zdrowia.

15.11.2006

OPINIA KOMISJI PRAW Kobiet I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie promowania zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym (2006/2231(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Anna Hedh

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że dziewczęta mają większą niż chłopcy tendencję do niezadowolenia ze swojego wyglądu, co może prowadzić do takich zaburzeń odżywiania, jak anoreksja i bulimia,
- B. mając na uwadze, że szereg czynników, takich jak zobowiązania zawodowe i obowiązki domowe coraz bardziej utrudniają włączenie aktywności fizycznej do harmonogramu codziennych zajęć;
- C. mając na uwadze, że sport stanowi ważny element naturalnej socjalizacji oraz że, z uwagi na jego edukacyjną rolę, promuje wartości pozytywne i rozwój osobowy;
- D. mając na uwadze, że ciąża i menopauza to dwa okresy o krytycznym znaczeniu dla rozwoju nadwagi u kobiet oraz mając na uwadze, że krajowe służby zdrowia, w szczególności dietetyka, nie poświęcają adekwatnej uwagi tym ważnym „kamieniom milowym” w życiu kobiet;
- E. mając na uwadze, że poziom śmiertelności związany z nadwagą jest niższy wśród kobiet, mając na uwadze, że zapadalność na choroby oraz problemy związane z pogorszeniem jakości życia wynikające ze stanu zdrowia są wielokrotnie wyższe u kobiet, mając zatem na uwadze fakt, że kobiety dużo bardziej cierpią z powodu konsekwencji nadwagi oraz przejawiają niższy niż u mężczyzn poziom tolerancji - zarówno fizycznej, jak i

emocjonalnej - fizycznej niepełnosprawności wynikającej z nadwagi;

- F. mając na uwadze, że dla wielu grup kobiet, zwłaszcza tych dotkniętych ubóstwem, przyjęcie zdrowego modelu życia to kwestia złożona;
1. zachęca Komisję do dalszego rozwijania opartego na płci podejścia do czynników związanych z otyłością i wagą, do diety i aktywności fizycznej, zwłaszcza w zakresie gromadzenia danych, szerzenia najlepszych praktyk i planowania ogólnospółnotowych strategii komunikacyjnych;
 2. zwraca uwagę, że szkoły są miejscem, gdzie możliwe jest wywieranie pozytywnego wpływu na zachowanie dzieci i młodzieży; podkreśla, że należy promować i odpowiednio finansować serwowanie w szkolnych stołówkach świeżych posiłków, przygotowywanych najlepiej z produktów pochodzących z rolnictwa ekologicznego lub regionalnego;
 3. wzywa państwa członkowskie do włączenia żywienia i aktywności fizycznej do programów nauczania w szkołach podstawowych jako codziennego przedmiotu obowiązkowego, a gospodarkę domową do programów nauczania w szkołach średnich; wzywa Komisję do wspierania wymiany najlepszych praktyk w tych dziedzinach w ramach europejskich programów w zakresie edukacji;
 4. podkreśla fakt, że szkoły odgrywają ważną rolę wywierając wpływ na styl życia dzieci i młodzieży; zaleca wprowadzenie do programów nauczania edukacji konsumenckiej, kształcenia w zakresie żywienia i aktywności fizycznej oraz objęcie nimi wszystkich uczniów;
 5. wzywa państwa członkowskie do wspierania kampanii mających na celu zwiększenie świadomości społecznej na ten temat w celu zachęcania i motywowania osób do utraty wagi poprzez lepsze odżywianie się i aktywność fizyczną oraz stwarzanie im ku temu możliwości;
 6. wzywa państwa członkowskie do rozważenia, w trakcie opracowywania swoich narodowych strategii w dziedzinie zdrowia, możliwości promowania zalecania pacjentom aktywności fizycznej jako środka zapobiegawczego, pomagającego w zwalczaniu związanych z otyłością problemów ze zdrowiem, umożliwiającego utrzymanie wagi lub pozbycie się zbędnych kilogramów; wzywa Komisję do promowania wymiany najlepszych praktyk w tej dziedzinie pomiędzy państwami członkowskimi;
 7. wzywa państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne oraz organizacje sportowe do stymulowania, wspierania i zapewniania możliwości ćwiczeń fizycznych i sportu, do których wszyscy mają dostęp, do dołożenia starań, aby dziewczęta i kobiety miały taki sam dostęp do infrastruktury sportowych i aktywności fizycznej co mężczyźni, uwzględniając odmienne preferencje kobiet i mężczyzn;
 8. wzywa państwa członkowskie i pracodawców do zachęcania pracowników, zwłaszcza kobiet wykonujących monotonne czynności mogące prowadzić do przewlekłych chorób, do uczestnictwa w ćwiczeniach mających na celu utrzymanie w dobrej formie i do uprawiania sportu;

9. wzywa państwa członkowskie do dalszego zwiększania świadomości pracowników służby zdrowia w dziedzinie chorób i dolegliwości związanych z nadwagą, w tym ich psychologicznych i/lub fizjologicznych przyczyn, w celu poprawienia jakości leczenia oferowanego pacjentom;
10. zachęca państwa członkowskie i Komisję do zwiększania świadomości publicznej w dziedzinie korzyści płynących ze zdrowego odżywiania się, regularnej aktywności fizycznej oraz potencjalnych zagrożeń dla zdrowia wynikające z siedzącego trybu życia;
11. podkreśla rolę, jaką odgrywają media w przekazywaniu zwyczajów żywieniowych; zachęca, aby państwa członkowskie współpracowały ze sobą w celu promowania zdrowszego odżywiania;
12. zachęca partnerów społecznych i pracodawców do utworzenia środowiska pracy, umożliwiającego aktywność fizyczną, co umożliwi jednocześnie podniesienie produktywności;
13. wzywa wszystkie sektory przemysłu spożywczego i żywieniowego – poczynając od poziomu produkcji, a na poziomie konsumpcji kończąc - do włączenia się w bieżącą debatę i do spełnienia swoich obowiązków w zakresie wdrażania wypływających z tej debaty decyzji, zwłaszcza w odniesieniu do związanych z nią badań nad zdrowiem, rozwoju oraz informacji o składnikach odżywczych.

PROCEDURA

Tytuł	Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym
Numer procedury	2006/2231(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 28.9.2007
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Anna Hedh 12.9.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	19.10.2006 13.11.2006
Data zatwierdzenia wskazówek	13.11.2006
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: - 0: -
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Maria Carlshamre, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lívía Járóka, Pii-Noora Kauppi, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marie-Line Reynaud, Teresa Riera Madurell, Raúl Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Anne Van Lancker, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Anna Hedh, Zita Pleštinská.
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Albert Deß, Viktória Mohácsi
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...

